ANUL VX. — Nr. 2900

FONDATORI:
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

6 Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Joi 29 Septembrie 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . . . 3,26,60; Administraţia . . 3,26,60; Redacţia 3,26,69

Campionatele internaţionale de tennis ale României

DOUA MASURI

Tamponată de interesul covârşitor al matchului România-Germania, întâlnirea de tennis România-Cehoslovacia a trecut aproape stingherâ. Ca un trecător zgribulit de o ploaie împotriva, căreia nu poate găsi adăpost..

N'au fost pe terenurile Tennis Clubului (nu spunem tribune, fiindcă termenul este prea pretenţios pentru ceiace reprezintă schelele de scândură din str. Carol Davila) nici a suta parte din spectatorii cari s'au îmbulzit Duminică la ANEF. N'a urmărit matchurile de tennis, nici a suta parte din interesul care a fost monopolizat de întâlnirile de football România-Germania.

Aproape anonim, matchul România-Cehoslovacia şi-a trăit în Capitală câteva zile de existenţă minoră, modestă, ignorată.

Şi totuş, elogii zgomotoase s'ar fi cuvenit performanţei realizate de tenismanii români, în matchul de frumoasă şi izbânditoare realizare, cu reprezentanţii tennisului cehoslovac.

Performanţa aceasta se situiază printre cele mai însemnate rezultate ale sportului românesc, chiuit în ultimul an cu rezultate de football destul de modeste.

Ca întotdeauna însă, atenţiunea generală a avut un sens unic: spre football. Şi a mototolit sub dezinteres, sub ignorare, un rezultat mare de tennis, realizat aici, în inima Capitalei, aproape sub ochii noştri încăpăţânaţi să nu fie deschişi, decât pentru football.

Nu vom relua fiecare rezultat în parte, din rezultatele, cari au totalizat victoria generală a tennisului românesc, asupra tennisului cehoslovac. Sunt cunoscute. Coloanele ziarului nostru au oferit o ospitalitate largă acestor rezultate. Semnături competente le-au adăugat comentarii largi, instructive.

Găsim necesar însă să folosim prilejul pentru a preciza din nou a-totputernicia footballului, la noi, în dauna celorlalte sporturi cari nu apucă să-şi întremeze aproape de loc popularitatea pe care le-a gâtuit-o footballul.

Matchul România-Germania, de football, a însemnat desigur un eveniment. Nu se poate contesta. Într'o măsură aproape egală însă, acelaş răsunet ar fi trebuit să-l aibe şi matchul de tennis România-Cehoslovacia.

Recitiţi, totuş, ziarele din ultimele zile. Pagini întregi, de ziare au fost dedicate matchului de football România-Germania. Înaintea matchului şi după match.

Mai ales, după match.

O înfrângere cu 4-1, la football, interesează mai mult — se pare — decât o frumoasă izbândă internaţională, la tennis.

Iată pulsul interesului, în sportul românesc. Este îngust. Este ilogic. De ani de zile însă, se menţine mereu biruitor, împotriva logicei, şi împotriva unei echităţi pe care conducătorii celorlalte sporturi se străduesc zadarnic să le înfrângă...

George Fulga

Cejnar şi Bawarowski în finală

Programul campionatelor internaţionale ale României, a fost eri cât se poate de bun, fiind alcătuit din matchuri tari.

Pentru finala acestor campionate s'au calificat după matchuri foarte strânse: cehul Cejnar şi polonezul Bawarovsky.

Incontestabil că Cejnar şi Bawarovsky sunt cei mai buni jucători ce au concurat în acest campionat, însă trebue să menţionăm s'au calificat în finală după ce-au învins cu multă greutate pe cei doi adversari români: C. Tănăsescu şi Schmidt.

Cejnar a eliminat pe Tănăsescu după un match de patru seturi.

EXCELENTA COMPORTARE A JUCATORILOR ROMANI SCHMIDT ŞI C. TANASESCU

Schmidt felicită pe Bawarovski pentru victoria sa.

conform aşteptărilor, lui Cejnar, care a trebuit să joace foarte atent cu campionul nostru.

Invingătorul, a reuşit să-şi asigure victoria după un match în care a arătat vastele sale posibilităţi.

Ajutat, la fileu de „clasa" sa, Cejnar are un fizic impunător şi-un ochiu atent, elemente necesare unui mare jucător.

Ii lipseşte însă, rutina matchurilor grele şi loviturile decisive la fileu.

Rutina o va căpăta în curând. Este unul din cei mai căutaţi jucători europeni, astfel că Cejnar îşi va complecta această lipsă în cadrul nouilor turnee internaţionale.

Trebuie, deasemenea să-şi corecteze smatchul din imediata apropiere de fileu.

La un moment dat Tănăsescu a folosit drept sistem de joc, loburile, pe care Cejnar le bagă cu regularitate în fileu. Şi pentru asta fizicul său îi va fi de un real folos.

Invinsul, C. Tănăsescu, s'a comportat foarte bine, a jucat cu mult curaj şi a reuşit să reediteze performanţa din matchul România — Cehoslovacia.

Tănăsescu a avut în matchul de eri o serie de mingi greşite din cauza oboselii, fapt care l-a enervat peste măsură. Auto-schratcherea, l-a costat o victorie pe ambiţiosul campion al României.

EXCELENTA COMPORTARE A LUI SCHMIDT

A doua semi-finală a fost jucată între Bavarowsky (Polonia) şi Schmidt (România), match care a constituit un record în materie de durată la tennis.

Setul trei a fost jucat cu multă căldură şi-a ajuns la 17-15, după tot felul de combinaţii, în cari ambii adversari au condus cu rândul, învingătorul neputând fi întrezărit, până la sfârşitul setului.

Bawarovsky, a întâlnit un adversar pe care-l învinsese în cadrul matchului Polonia—România.

Invinsul din vară s'a prezentat eri într'o formă excelentă. A jucat într'o continuă ofensivă, reuşind multe lucruri frumoase.

In primele două seturi, scorul 6-4, 6-4 indică aproximativ, lupta ce a existat între cei doi jucători.

Setul trei a fost însă un adevărat marathon.

Schmidt a condus cu 3-1, 5-2, a fost egalat la 5. Bavarovsky conduce cu 9-8, tot Schmidt îşi asigură un avantaj de două gameuri, conducând cu 13-12, apoi cu 14-13. Egalarea se face la 15, când Bawarovsky îşi revine, profitând de oboseala adversarului şi câştigă cu scorul: 17:15.

Faptul că polonezul a jucat în defensivă i-a folosit la sfârşitul acestui long-set.

La simplu doamne s'au jucat semi-finalele între: d-na Popper — Zissovitz şi d-na Barabassy — Zahrug, învingătoare fiind campioana naţională, d-na Popper cu: 6-2; 6-2.

Schmidt smatchează

Acest galop de sănătate luat înaintea finalei ne-a confirmat că d-ra Berescu este cea mai bună jucătoare din ţară şi unul dintre elementele cele mai de viitor.

La dublu domni a constituit o surpriză victoria cuplului: Botez - Burac în faţa lui Bawarovsky şi Benedek.

De necrezut, dar totuşi s'a întâmplat.

Campionii naţionali de dublu au eliminat pe Grandet — Costa Foru, doi binevoitori tennis-mani cu un scor eloqvent.

Reprezentanţii lui Doherthy, d-na Werthein şi Caralulis, au învins uşor cuplul campionilor, alcătuit din: uşor cuplul campionilor, alcătuit din: d-na Popper — Zissovitz cu Constantin Tănăsescu.

Caralulis a fost cel mai bun dintre cei patru semi-finalişti.

Tănăsescu, deprimat de înfrângerea dela simplu, n-a mai insistat.

Dohertyştii au învins şi pe d-na Barabassy — Zahrug — Retti.

Forma pe care au manifestat-o ne va prilejui o finală spectaculoasă.

REZULTATE TECHNICE

Cejnar — Tănăsescu 6—4; 4—6; 6—4; 6—4.

Bawarovsky b. Schmidt 6—4; 6—4; 17—15.

Tănăsescu b. Botez: 6—3; 9—7; Simplu doamne.

D-na Popper — Zissovitz b. d-na Barabassy 6—2; 6—2.

D-ra Berescu b. Bertlova 6—1; 6—0.

Dublu domni.

Schmidt — Tănăsescu b. Grandet — Costa Foru 6—1; 6—2.

(Continuare în Pag. 4-a)

9 automobilişti la startul curselor depe Feleac

Hans Stuck, în fruntea concurenţilor străini

Programată şi în calendarul manifestărilor internaţionale automobilistice, cursa de coastă depe Feleac constitue evenimentul sezonului.

Hans Stück, campionul mondial de munte a confirmat participarea sa, astfel că alături de reprezentanţii noştri şi de ceilalţi trei concurenţi străini, asigură manifestării caracterul deosebit.

Incertă, la un moment dat, participarea lui Young a fost definitivată, controalele cursei înregistrându-i definitiv înscrierea.

Iată totul complect al concurenţilor în probele de automobile.

SPORT

W. R. Young (B. M. W.).
W. Rautenstrauch (B. M. W.).
Chastelain (B. M. W.).
Petre Cristea (B. M. W.).
Fererro (Ford).
Ing. Calciamu (Hotkiss).
Wiesengrund (Alfa Romeo).

CURSE

Mişu Sontag (Maseratti).
Hans Stuck (Auto Union).
Ing. Calciamu (Steyr).
Petre Cristea (B. M. W.).

*

In probele de motociclete, vor fi prezente la startul depe Feleac, — zece echipagii „solo" şi patru „cu ataş".

Concurenţii încep, Vineri antrenamentele pe pista depe Feleac.

Revanşa primei întâlniri a revenit,

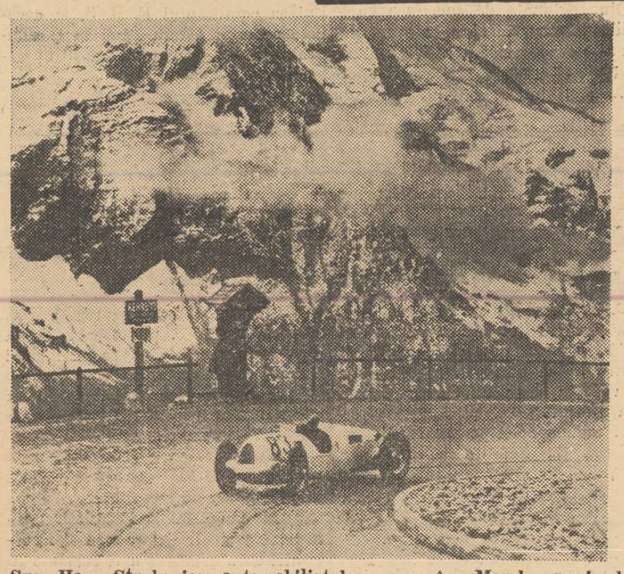

Sus: Hans Stuck; jos: automobilistul german în «Marele premiu de coastă al Germaniei»

FREDDIE MILLER ATACA DIN NOU TITLUL MONDIAL

EL A PARASIT PE NEAŞTEPTATE LONDRA

Freddie Miller, fostul campion mondial la categoria pană, a părăsit pe neaşteptate Londra, cu destinaţia New-York.

Această plecare a americanului, este viu comentată în toate cercurile pugilistice engleze, deoărece era obligat prin contract să întâlnească la începutul lui Octombrie, la Manchester pe Jack Sharkey.

Se crede că Miller a luat hotărârea de mai sus pentru simplul motiv că, doreşte să recucerească titlul mondial, care-i actualmente vacant.

Un interview cu Hans Pesser

MARELE JUCATOR VIENEZ DESPRE FOOTBALLUL DIN TOATA EUROPA

Cel mai bun înaintaş din Europa: Piola
Cel mai mare jucător european: Sarosi
Cel mai bun jucător român: Baratki

Interviewul nostru de astăzi este cu Hans Pesser, cunoscutul atacant al clubului Rapid din Viena şi jucător al echipei naţionale germane. Am stat cu el de vorbă săptămâna ce a trecut în dimineaţa zilei, în care s'au ciocnit reprezentativele României şi Germaniei.

Poate că cele ce vor urma nu vă vor putea prezenta pe un Pesser, din viaţa de toate zilele. Vinovaţi nu suntem noi.

Aceasta fiindcă convorbirea noastră a decurs febril la o masă în hallul hotelului Splendid, unde era o animaţie şi un du-te vino care putea rivaliza cu cel de pe calea Victoriei, într'o zi însorită de toamnă.

Cu toate acestea credem că reportajul nostru rămâne interesant datorită autorităţii şi importanţei răspunsurilor primite din partea jucătorului cu renume continental, care l-am găsit în dimineaţa matchului cu România, în hall-ul hotelului sun amintit unde ducea o şuetă cu spiritualii Schon şi Raftl.

După prezentările de rigoare şi după ce i-am explicat scopul vizitei Pesser m'a rugat să-l însoţesc în restaurant, unde se afla d. Zohrner, conducătorul expediţiei germane.

Până a ajunge la d. Zohrner, Pesser mi-a explicat că jucătorilor le este interzis a face declaraţii — mai ales presei — fără consimţimântul conducătorilor.

Că interviewul apare astăzi în coloanele „Gazetei Sporturilor" este o dovadă elocventă că d. Zohrner nu ne-a refuzat...

„Am început ca toate vedetele — pe maidan..."

De unde să încep să-ţi deapăn şirul amintirilor? Să încep de departe, de departe de tot tocmai dela nastere.

Şi Pesser a început o mină veselă, aşa cum facem toţi dealtfel când evocăm amintirea copilăriei, mi-a spus: m'am născut la Viena, în ziua de 14 Mai a anului 1911.

Până la 10 ani n'am ştiut ce este footballul. Apoi, atras de copii mai mari de pe stradă am început şi eu să bat la rând cu ei o minge de cârpă.

Am jucat — vorba vine că am jucat, numai football nu era aceasta — pe stradă şi maidane vre-o 4 ani.

La început cu ghete apoi, când părinţii îngroziţi de iuţeala cu care le scoteam din uz, nu mi le mai dădeau decât Duminica, deseult jucam toată ziua iar seara ajungeam acasă cu degetele umflate. Ştii de ce?

— Că erai deseult!

— Aşi, pentru că shotam numai cu... spiţul.

Urmând exemplul altor tovarăşi de joc m'am înscris în gruparea cartierului: S. K. Slavoj.

Aveam 14 ani.

S. K. Slovoj, activa în liga III-a; am jucat la juniorii acestei formaţii un an apoi am trecut într'o echipă din liga secundă Grafia.

Aici, numai după 2 luni am fost trecut în prima echipă, unde am ocupat fără întârziere timp de 2 ani, postul de extrem stânga.

La Grafia poate că aşi fi jucat şi acum, pentrucă întâlneam acolo o atmosferă de mare camaraderie. Gruparea însă era săracă. Sărac eram şi eu. Iţi închipui deci că ar fi trebuit să posed virtuţi supra-omeneşti, pentru a refuza oferta plină de ispite care venea din partea conducătorilor Rapidului.

Intre dragostea de club şi mirajul shillingilor am stat o clipă în cumpănă.

Dar, necesităţile vieţii au gonit din sufletul meu dragostea pentru club.

Am trecut la Rapid.

Cred, ba nu, sunt sigur, că alci îmi voiu sfârşi cariera footballistică.

Când voi părăsi Rapidul, dacă-l voi părăsi, atunci va fi sunat clopoţelul de alarmă.

— Imi vorbeşti de clopoţelul de alarmă. Cred că faci aluzie la retragerea de pe arena de sport? De ce te gândeşti la lucrul acesta când eşti încă tânăr...

VREAU SA MA RETRAG LA TIMP

— E drept sunt tânăr, dar nu voi mai juca decât 2 sau maximum 3 ani.

Am o dorinţă: să mă retrag la timp.

Nu vreau să dau ocazie spectatorilor cari azi mă aplaudă să-mi strige în timpul matchului: la pensie Pesser!

La Rapid a început cariera mea.

Primul joc l-am făcut în noua grupare în contra Vienei. Era un match de campionat. Am terminat nedecis: 1-1. Cred că am jucat bine din mo-

Hans Pesser în intimitate

ment ce Wessely, mi-a cedat pentru totdeauna locul.

— De câte ori ai fost selecţionat în echipa Austriei?

— In faţa Austriei am jucat de 16 ori în reprezentativă.

— Dar, nu mi-ai vorbit de debutul d-tale, ca internaţional?

— Botezul l-am făcut într'un match jucat la Viena, împotriva Italiei, pe care l-am pierdut cu 2-0. Era în 1934.

— Din aceste 16 partide, când bănueşti că ai fost cel mai bun jucător al Austriei?

— Greu de spus! Ştii prea bine în ce companie jucam.

Totuşi, ziarele — nu eu! — afirmă că în anul 1936, când am învins Italia la Viena tot cu 2-0.

— Pentru că suntem la capitolul Italia, te rog să-mi spui ceva despre footballul italian.

PIOLA — UN MARE JUCATOR

—Azzurii practică un soccer care se sprijină în primul rând pe o extraordinară condiţie fizică. Sunt extrem de rapizi, excelează în jocul de cap şi au o omogenitate perfectă. Sunt cam duri.

— Ce jucător italian te-a impresionat mai mult?

— Piola. Fără îndoială, unul dintre cei mai buni atacanţi de pe continent. Un jucător care se naşte la 10 ani odată. Excepţional este şi Meazza, poate cel mai mare tactician din Europa.

— Ai jucat de 16 ori în echipa Austriei. Care a fost cea mai frumoasă partidă furnizată de 11-le austriac?

— Fără îndoială, cel mai frumos al Austriei a fost din întâlnirea cu Scoţia.

Matchul s'a terminat cu un draw (1—1) totuşi am furnizat un joc excepţional. Şi pentru că vorbeşo de Scoţia, te rog să scrii că este echipa care practică jocul «fair» în adevăratul înţeles al cuvântului, deşi jucătorii sunt veritabili atleţi şi joacă într'o viteză extraordinară.

— Ai fost profesionist până la Anschluss. Cum o duci acum ca amator?

AMATORISMUL IN AUSTRIA

— Foarte bine, şi iată de ce: până la unire primeam lunar din partea clubului meu 3000 de shilingi, plus prime cari drept să-ţi spun nu erau grozave.

Acum, Rapidul nu-mi mai dă nimic, în schimb statul m'a numit casier la uzinele din Viena, unde sunt retribuit cu 3500 de shilingi. Cam aceaş leafă, dar cu un avantaj extraordinar. Rapidul m'ar fi plătit încă doi, trei ani atâta timp cât aşi fi jucat, apoi...

(Continuare în Pag. 4-a)

Intre tribună şi peluză

Un antrenor vigilent

Să fim drepţi: echipa de football a Germaniei a lăsat, în Capitală, o impresie excelentă. A produs şi mâhniri. Este adevărat. Căci, o înfrângere cu 4—1 a echipei noastre naţionale nu este tocmai, tocmai reconfortantă. In general însă, echipa naţională germană a dat sub ochii spectatorilor dela ANEF o lecţie de football admirabil şi aplaudat.

Asta, în public.

In particular, echipierii germani au făcut dovada unui caracter prietenos, care le-a adus unanime simpatii.

Jucătorii români le-au rămas prieteni (deşi prietenia aceasta a pornit dela un 4—1 nu tocmai amical), iar oficialii noştri au rămas încântaţi de veselia (vieneză) a jucătorilor germani.

Unul din oficiali, delegat să escorteze echipa germană, ne-a relatat în privinţa jucătorilor oaspeţi câteva anecdote autentice, pe cari — sub girul anonim al oficialului de mai sus — le transmitem şi noi cititorilor noştri.

O pildă de ceiace trebue să fie şi să facă antrenorul unei echipe de football:

Duminică seara a avut loc, după cum se ştie, un banchet, la Splendid Park. La o masă comună, jucătorii şi oficialii germani au băut pentru victoria lor din ziua aceia, iar jucătorii şi oficialii români, pentru probabilitatea revanşei...

Glume, discuţii, şi sprituri. Multe sprituri.

După terminarea oficială a banchetului, jucătorii români şi germani au rămas să continue banchetul, în mod neoficial. Două ore mai târziu, stomacurile s'au declarat satisfăcute şi de mâncare şi de vin.

Jucătorii au început să se ridice.

Primii au eşit Pesser şi Hahnemann.., însoţiţi de Sfera. Fiecare din cei doi jucători germani ducea sub... braţ, câte două sticle de vin. Au eşit furişându-se de Herberger, antrenorul echipei germane şi au tulit-o pe scară, să ducă provizia aceasta prohibită, în camerele unde dormeau.

Câteva minute mai târziu au apărut Mock, Raftl şi Bialas, însoţiţi de David. Bine înţeles, toţ cu sticle de vin sub braţ, şi cu aceiaş grije de a nu fi văzuţi de antrenor.

Ceva mai târziu, au apărut Stroh şi Schoen. Şi scena s'a repetat mereu până la terminarea întregului efectiv german, de jucători.

Doi oficiali români, martori ai acestei strategii, au prins să zâmbească.

— După cum vezi, nici la germani nu domneşte o severitate exemplară.

(Continuare în pag. III-a)